

litibetjente fra Københavns Politi. Fra private Personer har jeg ogsaa modtaget saadanne Henvendelser. I Dag har jeg saaledes modtaget en Henvendelse fra flere Borgere i en Provinsby, hvori de skrive, om det ikke var muligt, at jeg kunde skaffe dem ekstraordinær Politiassistance, fordi der er et saadant Træk af Vagabonder, at de ikke vide, hvad de skulle gøre. De forklare, hvorledes Vagabonderne ligge i en Lade i Udkanten af Byen. Der kan være 10—20 næsten hver Nat, og der er intet at stille op. En Gang imellem kan Politiet rense ud, men saa kommer der andre i Stedet. Derfor maa jeg anmode det høje Ting om, at dette Lovforslag endnu i indeværende Rigsdags-samling kunde blive ophøjet til Lov.

**J. Sørensen:** Efter de ret udførlige Bemærkninger, den højtærede Justitsminister har anført angaaende Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Landstinget, skal jeg fatte mig i Korthed ogsaa af Hensyn til det fremrykkede Tidspunkt. Jeg tror, ligesom den højtærede Justitsminister, at der er stor Trang til en saadann Lov. Retssikkerheden paa Landet er ikke længere det, den har været, og vi have en uhyggelig Masse uopklarede Forbrydelser. Det synes næsten, som om Politiet har nogen Evne til at faa fat paa Tyvene i det mindste har det været overordentlig heldigt med at fange en stor Bunde af Indbrudstyre og Juveltyve, hvorimod Morderne i steds større Antal faa Lov til at gaa uopdagede og uantastede omkring blandt os. Det er et beklageligt Forhold, og Befolkningen har flere Steder i den Anledning været meget opskræmt, og det har ogsaa vist sig, at en særlig kyndig Opdager har været heldig med at opspore saadanne Forbrydelser. Vi havde f. Eks. oppe i Vendsyssel et Mord i Søby-Eggen, og det stedlige Politi syntes at staa magtesløst overfor det. Man telegraferede da til Justitsministeren om at faa en Opdager, og Justitsministeren laante saa i Aalborg en særlig dygtig Mand, han blev beordret derop pr. Telegraf og kom samme Dag, som Justitsministeriet havde faaet Budet. Det viste sig, at han havde Held til at opspore Morderen, men det har desværre vist sig andre Steder, at enten havde man ingen Opdagere, eller de kom for sent, saa alle Spor vare udslettede.

Den højtærede Justitsminister har gjort Rede for de Forandringer, der ere foregaaede med Lovforslaget i Landstinget.

Disse Forandringer forekomme mig ikke absolut at være Forbedringer. Som den højtærede Justitsminister havde forelagt Lovforslaget, var det efter hans Mening nogenlunde tilstrækkeligt til at bringe vort Politivæsen i Overensstemmelse med Retsreformens Fordringer, idet Strafferetsplejen efter Retsreformen kræver en Udvidelse og Omordning af det. Men man har i Landstinget taget Forøgelsen af det kommunale Politi ud og udelukkende nøjedes med Statspolitiet. Det forekommer mig, at det havde været heldigere, om vi havde faaet det hele med, da vi vare ved det, og jeg vil sige, at Lovforslaget i den Skikkelse, det var forelagt, heldigt adskilte sig fra det tidligere Lovforslag, vi havde, om det samme Emne, der blev vedtaget i Landstinget og gik ud paa Oprettelsen af et Statspoliti paa 150 Mand. Det var jo ikke saa lidt, og naar nu den højtærede Justitsminister mener at kunne nøjes med mindre, er det i heldig Kontakt med Tiden, der stiller sig skeptisk til alle store Udgiftsforøgelser. Det er jo saadan, at Lov er Lov — det er jo snart et berømt Ord —, og vi skulle udføre Lovene, men vi ville gerne have dem udførte paa saa billig og dog naturligvis saa forsvarlig Maade som muligt. Nu strøg Landstinget dette med det kommunale Politi, saa Lovforslaget i den Skikkelse, det foreligger, kan vel ikke siges fuldstændig at fyldestgøre Retsplejereformens Fordringer, men det foregriber jo ikke noget, idet det siden kan suppleres ved særlig Lov. Naar Landstinget stemte dette ud, var det med denne Motivering, at hele Organisation og Lønningen af det kommunale Politi vare under Overvejelse i en Kommission, og saa mente man, det var det heldigste at afvente denne Betænkning. Men for øvrigt har Landstingets Flertal udtalt, at de ansaa ikke Lovforslaget i den Skikkelse, det forelaa, for tilstrækkeligt til at sikre Retsreformens Gennemførelse, hvad Politiet angaar. Jeg synes dog, at Landstingets flertal har stillet sig paa en Maade, der er forskellig fra den Maade, hvorpaa det plejer at stille sig til Reformen af finansiel Betydning, thi det vilde blive betydeligt dyrere, om vi skulde have et Statspoliti paa 150 Mand, og Landstinget plejer jo ellers at være Vogtere af Sparommelighed, i alt Fald i mange specielle Tilfælde (*Alfred Christensen*: Det har jeg aldrig oplevet!). Det sige de dog.

Saa indføres der endvidere dette, at Assuranceselskaberne skulle betale  $\frac{1}{100}$  pro mille af deres Assurancesum udenfor